

Derfor er de hundredtusinder ansatte i kommuner og amter fortsat kastet ud i usikkerhed om deres fremtidige jobsituation. Regeringen giver ingen garantier. Vi har forsøgt gentagne gange at få regeringen til at komme med nogle meldinger. Men det eneste, regeringen kommer med, er lov om virksomhedsoverdragelse, og det betyder, at de ansatte reelt kun er sikret en stilling dag et, efter at man har lavet omstruktureringen. Derefter kan de fyres efter forgodtbefindende. Og overenskomsten giver så heller ikke garanti for noget som helst.

I Enhedslisten vil vi have en reel beskæftigelsesgaranti for alle de offentligt ansatte, sådan at alle kan være sikre på også at have et arbejde i fremtiden. Samtidig vil Enhedslisten i de kommende måneder slås for, at der kommer en servicegaranti, for den anden side af det her handler jo om borgerne; hvis der sker fyringer, hvis der kommer nedskæringer, så er det jo borgerne, det går ud over.

Der vil vi altså have en garanti for, at forholdene for børn, forholdene på skolerne, forholdene for ældre som minimum bevares på det niveau, vi kender til i dag.

Vi tror ikke på det, når regeringen kommer med løfter om, at der ikke sker forringelser på grund af strukturreformens gennemførelse. Vi kan jo se, hvor store de administrative byrder bliver. Vi kan se, hvor meget det betyder, og hvor mange udgifter der kommer, som bliver tørret af på kommunerne som resultat af den her reform. Og så har kommunerne intet andet valg end at gå ind og skære i servicen.

Strukturreformen er den største ændring af det danske samfund i mange år. Alligevel forsvandt den på mærkværdig vis under valgkampen, på trods af at valget faktisk var udskrevet på baggrund af den.

Jeg kan egentlig godt forstå, at regeringen ikke har haft den store lyst til at snakke om reformer under valgkampen, for hvorfor dog fortælle folk, at strukturreformen er et vigtigt redskab for mere privatisering af den offentlige sektor, for mere udlicitering af velfærden, når enhver, der har behov for service, når enhver, der er ansat inden for det offentlige, ved, at det kommer til at betyde forringelser.

Som både hr. Jens Rohde og beskæftigelsesministeren har udtalt for trekvart år siden, så handler strukturreformen om gennem større kommuner at skabe større markeder, så private firmaer lettere kan byde ind på at løse velfærds-

opgaven. Så klar snak hørte vi intet til i valgkampen.

Strukturreformen betyder voldsomme ændringer af vort samfund. Bare for at komme med et enkelt centralt eksempel vil jeg nævne, at der i den her nye sundhedslov er sket en lillebitte ordforandring, som ikke desto mindre kan komme til at have ret væsentlig betydning. I aftalen om strukturreformen fra juni måned – altså som det er i dag – står der, at der skal være fri og lige adgang til sundhedsvæsenet. Det er nu i lovudkastet blevet ændret til, at der skal være *let* og lige adgang til sundhedsvæsenet. Nu er det jo ikke sådan, at man skal være den store ordmagiker for at forstå, hvad det betyder. Det betyder, at man går fra en situation, hvor der har været fri adgang, til, at der er *let* adgang. Det betyder altså med andre ord, at der er åbnet en ladeport for, at man kan indføre brugerbetaling inden for sundhedsvæsenet.

Det er sådan et lille, men meget sigende eksempel på, hvad det er for et samfund, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med at skabe med deres strukturreform: mere privatisering, mere udlicitering, mere brugerbetaling og mindre velfærd, mindre demokrati, mindre service.

Det ligger jo fint i forlængelse af, hvad der er foregået de sidste 3 år, men af en eller anden grund hører vi altid kun de her syv løfter, som peger i den rigtige retning, og så glemmer man at fortælle om de der tusind skridt, der går i den modsatte retning.

Jeg vil sige, at vi i Enhedslisten anser det for fuldstændig centralt, at befolkningen er med til at bestemme, hvordan fremtidens samfund skal se ud, og det er ikke godt nok, at man udskriver et valg på baggrund af strukturreformen. Der skal en folkeafstemning til, når vi taler om så tunge forandringer af vores samfund, og den vil vi kæmpe for bliver gennemført.

Kl. 20.15

Beskæftigelsen var et emne, der blev snakket meget om i valgkampen, men jeg har sådan set undret mig lidt over regeringsgrundlaget, fordi der her snakkes utrolig meget om forskning, uddannelse og innovation, men der er bare intet konkret bag de fine floskler. Jeg kan ikke se, hvor de arbejdspladser kommer fra. Vi har ikke kunnet få noget svar på det i dag, og det vil sige, at vi bliver ved med at bevæge os i et tomrum af ord og floskler, hvor der ikke befinder sig noget som helst andet.